

Zuzana Pospíšilová

KOUZELNÁ TŘÍDA MEZI STRAŠIDLY

ilustroval Drahomír Trstán

čte | ní |
pro
prv | ňáč
ky

bambóok®

čte ní
pro
prv ňáč
ky

bambôok[®]

Zuzana Pospíšilová

KOUZELNÁ TŘÍDA MEZI STRAŠIDLY

ilustroval Drahomír Trst'án

čte ní
pro
prv ňáč
ky

bambóok®

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

*Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.*

Zuzana Pospíšilová

Kouzelná třída mezi strašidly

Vydalo nakladatelství Grada Publishing, a.s., pod značkou **bambóok**

U Průhonu 22, 170 00 Praha 7

tel.: +420 234 264 401

www.grada.cz

jako svou 8842. publikaci

Ilustrace Drahomír Trstřan

Odpovědná redaktorka Veronika Hrabánková

Grafická úprava Antonín Plicka

Zpracování obálky Antonín Plicka

Počet stran 88

Vydání 1., 2023

Vytiskla tiskárna FINIDR, s.r.o., Český Těšín

© Grada Publishing, a.s., 2023

Cover Illustration © Drahomír Trstřan, 2023

ISBN 978-80-271-6898-9 (pdf)

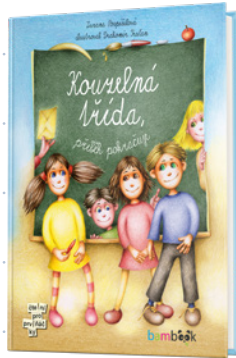
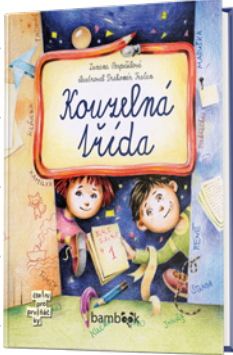
ISBN 978-80-271-0898-5 (print)

Obsah

Předmluva	7
Hádka	9
Byla to lumpárna?	13
Mezi čerty	19
Skvělý nápad	23
Ona snad čte myšlenky!	29
Pod vodou	33
O strašidlech se neučí	39
V lékárně	45
Hejkalova lékárna	49
Sáně saně	55
Není drak jako drak	59
Pohádkový výlet	65
Co by chtěla vědět Lenka?	69
René a Standa opět zlobí	75
Setkání s duchem	79
Atlas nových strašidel	85

Další příběhy kouzelné třídy

pro začínající členáře

Předmluva

Žáci kouzelné třídy mají spoustu zajímavých zážitků. Nedisve se! Neučí je obyčejná paní učitelka, ale kouzelná víla. Umí kouzlit a čarovat a ví, jak děti potěšit. To proto, že zná jejich tajná přání a umí je splnit. O jednom splněném přání vám povíme i v této knížce. Děti totiž zatouží vypravit se do pohádkového světa mezi strašidla. Bojíte se, že se budete bát? Strach odhod'te stranou a pus'te se do čtení!

Hádka

Jednoho dne donesl Šimon do školy masku čerta. Schválně přišel brzo. Posadil se do své lavice a čekal, až přijdou ostatní spolužáci. Hlavně holky. Měl jasný plán. Chtěl je totiž vylekat. Hlavu měl položenou na lavici a navíc si ji zakryl rukama. Nebylo mu vidět do obličeje, tak to vypadalo, jako kdyby tvrdě spal.

Ostatní žáci postupně přicházeli do třídy. Adélka s Petříčkou a Maruškou přišly společně. Povídaly si a chválily Adélčin účes. Maminka jí totiž upletla zvláštní copánek z tenkých pramínků. Prý se mu říká rybí cop. Když se k holkám přidala i Kačka, Šimon z lavice prudce vyskočil a začal blekotat jako čert.

„Uááá!“ pištěly nahlas holky, které se polekaly. Ani Jendu s Ondrou to nenechalo v klidu. Ondra se při úleku potřeboval něčeho chytit, a tak se přidržel nástěnky. Jenže ta to nevydržela a spadla na zem. S ní i dvě skobičky, které ji na zdi držely. Zůstaly po nich jen dvě díry.

„Je tu d'ábel!“ zaradoval se Standa. Jako jediný se nepolekal.

Ve třídě zavládl zmatek. Dětem chvíli trvalo, než pochopily, že čert je ve skutečnosti Šimon.

„Proč nás strašíš, ty hnusný čerte?“ zeptala se Terezka.

„Já nejsem žádný hnusný čert. To ty jsi ošklivá čarodějnice!“ oplatil jí Šimon. Terezky se to ale dotklo a rozplakala se. Ještě nikdy jí nikdo neřekl, že je ošklivá.

„Co se to tady zase děje?“ ozvalo se ode dveří.

Nebyla to jejich paní učitelka Jasmína Bílá. Do třídy nahlédla paní učitelka Málková, která měla zrovna dozor na chodbě.

Dohlížela na to, aby nikdo po chodbě neběhal a nedělal vylomeniny. Musela nakouknout i do jejich třídy, protože v ní byl větší hluk než na chodbě. To jí připadalo zvláštní. Obvykle tam byl klid.

„On mi řekl, že jsem čarodějnice,“ postěžovala si uplakaná Terezka a ukázala na Šimona. Ten už si mezitím stihl masku čerta sundat.

„A co ta shozená nástěnka?“ divila se paní učitelka Málková. „No počkejte, hned to nahlásím vaší třídní učitelce,“ řekla a rychle zmizela.

Ve třídě se na chvíli rozhostilo ticho.
Ale pak se mezi sebou začali všichni hádat
snad ještě víc než před chvílí.

Byla to lumpárna?

Hádku, která se mezi dětmi rozpoutala, zarazila až jejich třídní učitelka Jasmína Bílá. Vešla do třídy a v tu ránu se rozhostilo ticho. Dětem jejich nevyřčená slova uvázla v krku. „Nic mi neříkejte, všechno vím!“ pověděla. Zatvářila se u toho velmi přísně. Takto nazlobenou ji děti už dlouho neviděly. Adélka s Petříčkou a Maruškou se jako obvykle držely vedle sebe. Nemohly nic říct, ale to nevadilo. Stačilo, aby se na sebe podívaly. Bylo jim líto, že se na ně hodná víla tak zlobí.

„Slyšela jsem, jak si nadáváte do strašidel. To od vás není hezké,“ řekla paní učitelka a přešla ke svému stolu vedle tabule. Stále se přitom mračila. Děti se potichu přesunuly na svá místa.

„Posad'te se,“ pokynula dětem a všichni si jako na povel sedli. Nikdo nevydal ani hlásku.

„Šimone, proč jsi chtěl kamarády postrašit?“ zeptala se víla Jasmína přímo Šimona. Ten si masku čerta už před chvílí schoval do aktovky. Vrtalo mu hlavou, jestli se to Jasmína Bílá dozvěděla od paní učitelky Málkové. Možná ho viděla a žalovala na něj. Nebo to jejich paní učitelka ví proto, že je kouzelná víla. Často se stávalo, že dokázala uhádnout, na co děti myslí. Věděl, že před ní nic nezatají, proto chtěl jít s pravdou ven. Hodlal se přiznat, ale stále ze sebe nemohl vydat ani hlásku.

Víla si to uvědomila, a tak jen řekla: „Aha, promiňte,“ a najednou se všem hlas zase uvolnil. Někdo si jen oddychl, ale Jirka se rozkašlal.

Když se třída opět utišila, Šimon se přiznal:
„Chtěl jsem si nasadit masku čerta, abych
holky vystrašil. Líbí se mi, když strachy
piští.“

„Čerti nám možná trochu nahánějí strach, ale bát se jich nemusíme. Tedy v případě, že neprovádíme lumpárny,“ dodala paní učitelka a lehce se usmála.

„A tohle byla lumpárna?“ zajímalo Šimona. Víla Jasmína mu na to ale neodpověděla.

„Teď za to půjdeš do pekla,“ posmíval se mu Filip.

„Já chci taky do pekla. S čerty bude určitě legrace,“ prohlásil Standa Horák.

„Čerti beztak nemusí nic dělat,“ zasnul se René.

To Jasmíně vnuklo nápad. „Dobrá, jestli chcete, podíváme se spolu do pekla.“

Mezi čerty

Než se děti stačily vzpamatovat, jejich třída se proměnila v opravdové peklo. Místo tabule stál otevřený krb, ve kterém plápolal oheň. Dříve bílé zdi byly očouzené od kouře a okna úplně zmizela. Všude panovala tma, kterou rozháněly jen jiskry a plamínky z krbu. Třída se naplnila malými i velkými čerty. Nejhorší ale bylo, že se v čerty proměnili i žáci kouzelné třídy. Všichni měli umouněné tváře, chlupaté ruce a všelijak tvarované rohy. Najednou nikdo nikoho nepoznával. Snad jedině po hlase.

Víla Jasmína se také proměnila v čertici. Ve třídě byl ale ještě někdo cizí. Vypadal jako sám vládce pekel. Měl tlusté zahnuté rohy a z jeho chlupatého kožichu vycházel dým.

„Bude tady ticho?“ zařval znenadání. Ten strašidelný hlas všem vyrazil dech. Celá třída, která se proměnila v peklo, vmžiku utichla.

„Kdo na zem odhodil papírek? Okamžitě uklidit!“ zavelel přísně.

Všechny překvapilo, že ačkoliv jsou stěny umouněné od sazí, Lucifer chce mít v pekle pořádek. Papírek odhodil Standa Horák. Za jiných okolností by mu to bylo jedno, ale teď pro jistotu papírek ze země poslušně zvedl.

„A ta nástěnka nemá na zemi co dělat!“ burácel znova Lucifer.

Kdyby neměl Ondra obličej pomazaný sazemi, bylo by vidět, jak mu úlekem zčervenaly tváře. Nástěnku shodil on, i když nechtěně.

„Okamžitě pověsit!“ zavelel Lucifer.